

เขตการปกครอง

บ รัฐเทศญี่ปุ่น มี 47 จังหวัด แบ่งออกเป็น 9 เขตตามลักษณะทางภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ ดังนี้ ยกไกโกริ โตโยชุ คันโตชูน คิงกิ ชูงชุ ชิกอกุ กิวชิว และโอะกินาวา

แต่ละเขตมีภาระท้องถิ่น ขนาดธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมเก่าแก่ของตนเอง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น ที่ดึงดูดความสนใจของผู้คน เช่น ในเขตคันโตซึ่งรวมโตเกียว และเขตพื้นที่คันไซที่ครอบคลุมถึงโอซากานั้นแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเด่นชัด ตั้งแต่รสชาติของอาหารไปจนถึงรูปแบบของศิลปะการแสดงอันเก่าแก่ที่สืบทอดกันมา และผู้คนก็ชื่นชอบการได้เปรียบเทียบกันและกัน

ญี่ปุ่นมีประชากรทั้งหมด 127 ล้านคน ซึ่งมากเป็นอันดับที่ 9 ของโลก เมื่อเทียบจำนวนประชากรกับพื้นที่ประเทศญี่ปุ่น มีความหนาแน่นของประชากรสูงถึง 342 คนต่อตารางกิโลเมตร ตัวเลขนี้สูงกว่าสหราชอาณาจักรและฝรั่งเศスマาก สหราชอาณาจักรมีประชากร 29 คนต่อตารางกิโลเมตร และฝรั่งเศสมี 107 คนต่อตารางกิโลเมตร แต่ไม่เลียกับเบลเยียมคือ 333 คน

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของญี่ปุ่นมากกว่า 70% เป็นภูเขา เมืองใหญ่ๆ จึงตั้งอยู่ร่วมกันบนพื้นที่ราบซึ่งมีน้อยกว่า 30% ของพื้นที่ประเทศ เมืองที่มีประชากรเกินหนึ่งล้านคนได้แก่ ชัปปิโนะ ในยกไกโกริ; เช็นไดในโตโยชุ; ไซตามะ โตเกียว โยโกฮาม่า และคาวาชิ基ในคันโต; นาโงยาในชูน; โอซากา เกียวโต และโกเบในคิงกิ; อิโวชิมาในชูงชุ; ฟุกุโอะกะและคิตะกิวชิวในกิวชิว คงไม่ต้องกล่าวว่าเมืองหลวงคือโตเกียนั้นเป็นจุดศูนย์รวมของญี่ปุ่น ส่วนเมืองหลักอื่นๆ นั้น ทำหน้าที่เป็นจุดศูนย์รวมทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมในแต่ละเขตพื้นที่นั้นๆ

เอชิ

นาโงยา

นาโงยาเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในเขตชูนพื้นที่ร้อนน้ำโยะเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมรถยนต์และอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่มีการเจริญเติบโตสูง ใหญ่กว่าอิเอยาริซึ่งเป็นไขกุนคนแรกของรัฐบาลเอโดะ ได้สร้าง “ปราสาทนาโงยา” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเมืองในปี ค.ศ. 1612 และได้ปักครองญี่ปุ่นมาเป็นระยะเวลา 270 ปี จุดเด่นที่มีชื่อเสียงของที่นี่คือญี่ปุ่นปลาทูและจิบันนาการที่ด้วยทองสองด้านหลังค่าปราสาท ปราสาทนี้ได้ถูกทำลายลงในปี ค.ศ. 1945 คงเหลือเพียงหอบนป้อมปราสาทบางแห่ง และประตูทางเข้าออกได้มีการรักษาไว้ด้วยปลาซ่าโซะโภคะทองชั้นใหม่ในปี ค.ศ. 1959

นีงะฟุกุโอะกะ

ฟุกุโอะกะ

ฟุกุโอะกะเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในกิวชิว ตามลักษณะทางภูมิศาสตร์แล้วอยู่ใกล้กับพื้นแผ่นดินของทวีปเอเชีย และเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนระหว่างญี่ปุ่นและประเทศไทย ในเอเชีย งานเทศกาลอาหารต้นตาุ และอาหารต้นกิ้อน ยามางาสะ ก็มีการจัดข้อประกวดอาหารเป็นประจำ ฟุกุโอะกะยังเป็นถิ่นของอาหารมีชื่อ历史性นิด เช่น มิซึทากิ (ไก่หม้อข้อน) และก้วยเตี๋ยวเมือง ลิ่วที่ดึงดูดใจของเมืองอีกอย่างคือ ร้านอาหารที่ดังเรียงรายตามริมฝั่งแม่น้ำ

อะเกะบุน

โอกินาวะ

กิวชิว

โอกินาวะ

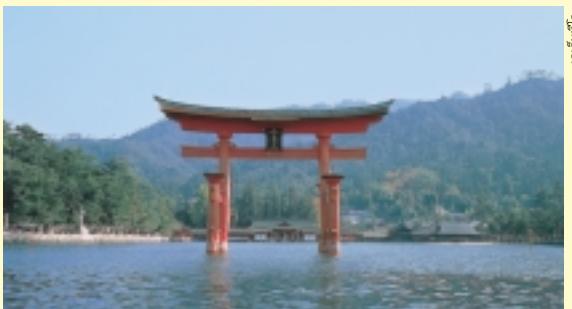
นาจะะ

นาจะะคือเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโอะกินาวา ซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดและตะวันตกสุดของญี่ปุ่น โอะกินาวาตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของกิวชิว ประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่ 160 เกาะ นาจะะอยู่ในแควนเซร์วอนของโลก และมีความงามตามธรรมชาติและภูมิอากาศที่ตอบสนองไว้ด้วยทะเลกว้างใหญ่ สีฟ้าใสที่ล้อมรอบโอะกินาวาทำให้ญี่ปุ่นแห่งนี้เป็นสถานที่ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งสำหรับการดำน้ำและกิจกรรมทางน้ำอีกด้วย

ໂຕເກີຍວ

นอกจากจะเป็นศูนย์กลางของการเมืองการปกครองของประเทศไทยแล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 1603 แล้ว โภเกี้ยวยังเป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและข้อมูลข่าวสาร พระราชวงศ์ที่มีเริ่มทรัพย์ในอดีตคือปราสาท เปโตร ทั้งอยู่ใจกลางกรุงโตเกียว รายล้อมไปด้วยตึกรัฐสภา กระทรวงต่างๆ และย่านธุรกิจ ประชากรราก 30 ล้านคน หรือประมาณหนึ่งในสี่ของประชากรทั้งหมดของญี่ปุ่นอาศัยอยู่ในกรุง โภเกี้ยว รูปถ่ายด้านบนนี้เป็นภาพกลุ่มตึกที่ระฟ้าในชินจุกุ

ခြုံစိနာ

ในปี ค.ศ. 1945 อิหริยากรากายเป็นเมืองแรกของโลกที่ถูกดัดแปลงด้วยระบบที่ปรบมาณุ แต่ก็สามารถบูรณะพื้นที่กลับกลายเป็นหนึ่งในบรรดาเมืองสำคัญของประเทศไทย เกาะมิยะจิมะไกลักกันอิหริยากรากายเป็นที่ตั้งของวิหารอิทธิชัยมา ในเวลาน้ำขึ้นจะเห็นประดูทางเข้าหรือ “โถวอ” ในภาษาญี่ปุ่นของวิหารแห่งนี้ ตั้งอยู่ห่างไกลในทะเล วิหารแห่งนี้ได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลกแห่งหนึ่งด้วย

ចំណាំ

ชั้นโนโภรีบันเมืองที่ใหญ่ที่สุดในอาณาจักร แต่เนื่องจากว่า ชั้นโนโภรีพัฒนามาจากกรุ๊ปแบบที่กำหนดในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 จึงแตกต่างจากเมืองใหญอยู่นัก บนเนินเขาอยู่ชั้นเดียวยังไง ล้วงเข้าโดยใช้เวลาหลายปี ถนนหนทางต่างๆ ก็ได้รับการวางแผนอย่างเป็นระเบียบ ซึ่งเป็นโนโภรีบันแหล่งสำคัญให้ผู้คนเข้าชมความงามตามธรรมชาติของอาณาจักร ในฤดูร้อน และเล่นสกีและลิ้มลองอาหารเด็ดกันในฤดูหนาว รูปนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะ 2 แห่งของเมือง คือ สวนสาธารณะโนโภรี และหอลงสัญญาโนโภรีทั้งสองชั้นโนโภรี เทศกาลที่มีชื่อของชั้นโนโภรีขึ้นเลื่องชื่อ ณ สวนสาธารณะแห่งนี้ ในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

ໂຄຫາກ

โ Oliveira เป็นเมืองหลักทางการค้าชายฝั่งทางตอนใต้ของประเทศ นับตั้งแต่การก่อตั้งในศตวรรษที่ 7 มาจนครอิสโตริกาเป็นศูนย์รวมธุรกิจที่ใหญ่เป็นอันดับสองในภูมิภาค รองจากกรุงโตเกียว เลื่องชื่อทางด้านอาหารชั้นเลิศ และละคร ประเภทสุนทรียกรรม และในปี ค.ศ. 1970 ได้เป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมนานาชาติครั้งแรกในทวีปเอเชีย ในปี ค.ศ. 1994 มีการเปิดสถานบันนนานาชาติดินแดนในรัฐมุน헨รังส์ชั้นในอ่าวโอลิเวีย ปัจจุบันเป็นประดุจเข้าออกสำคัญสำหรับชาวต่างชาติที่เดินทางมาประเทศญี่ปุ่น

ເກີຍວໂຕ

เกี้ยวโถมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 1,200 ปี เคยเป็นเมืองหลวงของญี่ปุ่นมาก่อนในช่วงปลายศตวรรษที่ 8 และโถงดังในเรื่องของวัดโบราณและสวนสวยงามมหานมาย ในปี ค.ศ. 1994 องค์การกีฬาพิเศษศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูนสโก) ได้ยกย่องให้ได้ วิหาร และปราสาทรวม 17 แห่งในเมืองเกี้ยวโถ อุบล และโข치 ยึดแหล่งมรดกโลก